

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.43. Synodus Coloniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæc. XIII. lapidum juxta viam regiam humatus est.
A. C. 1266. Galli Beneventum pontificiæ ditionis urbem expilarunt, quod Papa Regi Carolo exprobravit. Hæc victoria fractis Gibelinorum animis maximam Italiæ partem ad præstandam summo Pontifici obedientiam reduxit.

§. XLIII.

Synodus Coloniensis.

to. II. Conc.
p. 835.

c. 1.

In Germania, quæ jam per annos quindecim nullum habebat Imperatorem, grandis erat licentia, & in bona personasque Ecclesiasticas impune manus injiciebantur. Hoc liquet e synodo diocesana, quam Engelbertus Archiepiscopus Coloniensis 10. Maji an. 1266. celebravit, & in qua decretum quadraginta quinque puncta continens consentiente Collegio suo & totius diœcesis Clero edidit. Ejus summam vide! Si constet Clericum percussum esse, author violentiæ nominatim denunciabitur ab Ecclesiæ communione seclusus, sicut ipso facto est; ac præterea, si sit Dominus loci, ubi crimen commissum est, hic locus interdicto afficietur. Si fontes sex mensibus proscripti manserint, eorum terræ, siquas habent, divinis erunt interdictæ: si nullas habeant, locorum, in quibus habitant, Domini monebuntur, ut eos
ad

ad efflagitandam absolutionem ipsorum bona occupando vel alia ratione adigant.

Si Domini hoc negligent, ipsi proscribentur, & post anni spatium nulla in eorum terris divina fient. Eædem poenæ ex proportionis norma decernuntur in eos, qui templa, coenobia, vel ædificia eis obnoxia incendunt, aut effringunt; in illos, qui Ecclesiarum immunitates libertatesque violant; qui earum bona, speciatim decimas diripiunt, aut per nefas usurpant; qui bellum gerentes in earum prædiis terrisque habitant; qui de bonis Ecclesiasticorum seu viventium seu mortuorum statuere audent; qui eos iter terra vel navigio facientes tributa pendere cogunt; qui eos ad Iudices profanos trahunt; qui synodos dioecesanas, vel jurisdictionis Ecclesiasticæ executionem impediunt. In his cunctis casibus anathemata & interdicta pronunciantur. Difficultas sita erat in modis urgendi eorum observationem. Idcirco postea statuitur, ut ii, qui anni spatio in anathemate hæserint, coram Synodis tanquam contemptores clavium Ecclesiæ, & quod consequitur, de hæresi suspecti accusentur, atque si opus fuerit, contra eos Magistratus civilis præsidium imploretur. Quod ad illos spectat, qui Clericos capiunt, & in carcere detinent, præter censuras decernitur, ut eorum liberi, fratres, fo-

G g 5

rores,

Sæcul.XIII.
A.C.1266.

c. 2.

c. 3.

c. 4. 5.

c. 7.

9. 10. 11. 14.

18.

38.

24. 25.

Sæcul. XIII.
A.C. 1266

rores, nepotes, neptesque usque ad tertium gradum ab ordinibus sacris, beneficiis, & ingressu Ordinum Religiosorum arceantur, ac prædia beneficiaria, quæ ab Ecclesia habent, ad eam redeant. Hujusmodi pœnas, ut legimus, Concilium Quintinopolitanum an. 1239. sanxit. Hæc Synodus pœnam in cognatos illorum, qui Clericos occiderint, vel mutilaverint, usque ad gradum quartum extendit.

Sup. lib. 81.
§. 30.
to. II. Conc.
p. 5 70.
c. 28. 29.

c. 31.

32.

36.

Quidam Clerici Clericis aliis similes inferebant violentias: id quod augebat offensionem profanorum hominum, Cleroque odium conflagabat. Post anathema anni spatio toleratum Synodus præcipit, ut Clericus reus cunctis beneficiis suis ipso facto privetur, eaque aliis intra mensem conferantur. Siquis Clericus alium ob litem carceri tradat, præter eandem pœnam mox causa cadet. Qui Optimatibus ob causas memoratas proscriptis a sacello sunt, intra mensis spatium suas abibunt domos, nisi persuadere illis possint, ut Ecclesiæ satisficiant. Hujus Synodi & illius temporis conciliorum decreta vitiorum tunc regnantium tristia potius testimonia erant quam remedia. Satius fuisset Cleri autoritatem ac reverentiam instaurare per informationem, boni exempli vitam & patientiam.

§. XLIV.